

ни, възпитани, ученолюбиви, дисциплинирани, образовани, самостоятелни, конкуретноспособни и др. са най-често срещаните качества за охарактеризиране на собствените деца в наши дни. Те едва ли се нуждаят от коментар, за да се разграничат и противопоставят на често използваните стереотипни изрази за ромите като крадливи, мързеливи, лъжливи, готованци и т.н., с които прелива нашето медино пространство.

И ако в разгледаните по-горе примери на очаквания за бъдещето на поколенията на първопроходеца преобладават позитивните послания, то в следващите редове ще акцентираме върху тези отговори, в които има явни и по-прикрити **страхове и песимистични нотки**. Те варират от пожелание за живот в по-спокойни години без етническо напрежение, без етническа дискриминация, не оценяване на децата по етническата им принадлежност, през липса на достойна реализация, поради скрита и явна дискриминация, до крайни твърдения, изразени в мнения като:

- „Смятам, че има лошо отношение към ромите от всички институции и не очаквам добро бъдеще за децата си.” (Е.С.);
- „Имаме страхове предвид създалата се обстановка на отношенията ромите-българи в нашето общество за бъдещата реализация на децата ни.” (Р.М.);
- „В България няма бъдеще за ромите.” (В.М.);
- „Тежко и горко на този, който се е родил ром, заради съществуващата дискриминация.” (Х.А.);
- „Печално ясно – липса на реализация, скрита и явна трудова дискриминация.” (Р.Ч.).

Тези и други подобни мнения, показващи силна доза песимизъм и страх за бъдещото поколение, няма как да не тревожат. Техните изразители са предимно ИЛ от смесени по етнически признак региони и са породени от редица неприемливи за тях прояви на противопоставяне, както и от зачестилите случаи на ексцесии през последните няколко години.